

Ich Troje, Koks

Usiąść i siedzieć
O wszystkim chcieć wiedzieć
I nie chcieć już nigdy wstać
Patrzeć wesoło
Nie kręcić się wkoło
I nie chcieć już nigdy spać
Wiedzieć dlaczego nie kochać już tego
I nie chcieć już nigdy brać
Pytać natrętnie
Uśmiechać się wstrętnie
I nie chcieć już nigdy się bać
I nie chcieć już nigdy się bać
I nie chcieć już nigdy się bać
Czemu mama pozwoliła – czemu mama ich wpuściła?
Czemu tata nie powiedział i wciąż w swym fotelu siedział?
Czemu mama nie krzyczała – czemu mama forszę dała?
Czemu tata nie chciał wiedzieć – tylko nam pozwolił?
Nie wiesz już nic
Nie chcesz wiedzieć już nic
Nie wiesz nic – to nie musi tak być
Nie wiesz już nic
Nie chcesz wiedzieć już nic
Nie wiesz nic – to nie musi tak być
Jakiś ból – jakiś żal
Jakiś blask i słońca skwar
Jakiś dzień – jakaś noc
To dragów moc
Potęga i siła z nas wszystko wypła
Zeschnięci, spuchnięci leżymy jak wzdęci
Czemu mama pozwoliła – czemu mama ich wpuściła?
Czemu tata nie powiedział i wciąż w swym fotelu siedział?
Czemu mama nie krzyczała – czemu mama forszę dała?
Czemu tata nie chciał wiedzieć – tylko nam pozwolił?
Nie wiesz już nic
Nie chcesz wiedzieć już nic
Nie wiesz nic – to nie musi tak być
Nie wiesz już nic
Nie chcesz wiedzieć już nic
Nie wiesz nic – to nie musi tak być